

รวมฎีการถหาย

กองทุน, ครอบครัว, สัญญาต่างตอบแทน, ประกันภัย

1002/2501 เมื่อรถหาย ผู้เอาประกันภัยบอกกล่าวให้ผู้รับประกันภัยทราบ เมื่อเวลาล่วง 1 เดือนก็ไม่ได้ทำให้ผู้รับประกันภัยพ้นความรับผิดชอบถ้าผู้รับประกันภัยเสียหาย ก็เรียกร้องให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบได้อีกส่วนหนึ่ง

ประกันภัยรถยนต์ประเภทส่วนบุคคล แม้จะเอารถให้เช่า แต่ไม่ได้ความว่าเอาไปใช้เป็นรถสาธารณะ ก็ไม่ทำให้รถนั้นกลายเป็นสาธารณะ ไม่เป็นการผิดสัญญา

ชำระหนี้, ประกันภัย, รับผิดชอบ

1408/2518 ผู้รับประกันภัยเอารถที่เกิดวินาศภัยไปไว้ที่ตู้ซึ่งรับงานของผู้รับประกันภัยมาทำ ต้องรับผิดชอบในการที่อุปกรณ์ในรถหายไปในระหว่างอยู่ที่ตู้ด้วย

อาณาเขตบนถนนในราชอาณาจักรตามกฎหมายประกันภัยหมายความว่า ถนนที่รถแล่นผ่านไปมาได้ แม้ยังไม่ได้เปิดให้ใช้เป็นทางการ

รับช่วงสิทธิ, สัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอก, ฝากทรัพย์, ตัวแทนโดยปริยาย

ประกันภัย, ช่วงสิทธิ

475/2522 โจทก์ที่ 2 เช่าซื้อรถยนต์จากบริษัท ช.แล้วเอาประกันภัยกับโจทก์ที่ 1 ระบุให้บริษัท ช.เป็นผู้รับประกันประโยชน์ มีสิทธิตาม ป.พ.พ.มาตรา 374 ก่อนบริษัท ช.แสดงเจตนาเข้าถือเอาประโยชน์ รถที่เช่าซื้อสูญหายไป และโจทก์ที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ที่ 2 โดยตรงแล้ว จึงเป็นกรณีที่คู่สัญญาประกันภัยเปลี่ยนแปลงข้อตกลงระหว่างกันแล้ว โจทก์ที่ 1 ย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของโจทก์ที่ 2 ผู้เป็นเจ้าของนี้ ตามมาตรา 880 มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายในนามของตนเองจากลูกหนี้ของโจทก์ที่ 2 ได้ตามมาตรา 226 ส่วน โจทก์ที่ 2 ซึ่งฝากรถยนต์ไว้กับจำเลยและรถหายไป ก็มีสิทธิเรียกค่าเสียหาย ในส่วนที่ยังขาดอยู่จากจำเลยได้

ปั๊มของจำเลยปฏิบัติต่อลูกค้ามีพฤติการณ์แสดงว่า จำเลยยอมรับรถจากผู้อื่นมาอยู่ในความอารักขาของจำเลยที่ปั๊มนั้น จึงเป็นลักษณะรับฝากทรัพย์ตาม มาตรา 657 ไม่ใช่ให้เช่าสถานที่เพื่อจอดรถ

ร.นำรถยนต์ของโจทก์ที่ 2 ไปทดลองขับดูก่อนที่จะซื้อ และได้นำไปจอดฝากไว้กับจำเลยถือได้ว่า ร. เป็นตัวแทนของโจทก์ที่ 2 โดยปริยาย จำเลยจึงต้องรับผิดชอบโจทก์

ประกันภัย, ค่าสินไหมทดแทน, เงื่อนไขในกรมธรรม์, ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

260/2523 รถยนต์ราคา 100,000 บาทผู้เช่าซื้อเอาประกันภัยไว้ 60,000 บาทระบุผู้ให้เช่าซื้อเป็นผู้รับประกัน โฆษน์ ขณะรทหายโจทก์ได้รับค่าเช่าซื้อมาบ้างแล้วยังคงค้างอยู่ 32,669 บาท ผู้เอาประกันภัยตั้งกุญแจติดเครื่องยนต์ออกแต่ไม่ได้ล็อกกุญแจประตูรถยนต์ ไปซื้อถ้วยเตี้ยวางที่จอดรถไว้ 30 เมตร เป็นเวลา 10 นาที มีคนอยู่ในบริเวณนั้น รทหายไป ไม่เป็นประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้รับประกันภัยต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน 60,000 บาท กับดอกเบี้ยร้อยละ 7 ครั้งต่อปีแก่ผู้ให้เช่าซื้อผู้รับประกันภัยตามกฎหมาย

ใช้สิทธิไม่สุจริต, สัญญาเพื่อประโยชน์บุคคลภายนอก, เช่าซื้อ, ผู้เช่าซื้อรับผิดชอบประกันภัย, ผู้รับประกันภัย

1406/2523 สัญญาเช่าซื้อรถยนต์กำหนดให้ผู้ให้เช่าซื้อเอาประกันภัยโดยผู้ให้เช่าซื้อเป็นผู้รับประกัน โฆษน์ รทหาย ผู้ให้เช่าซื้อไม่เรียกร้องเอาจากผู้รับประกันภัยเพราะเสียงที่ผู้รับประกันภัยอาจยกข้อต่อสู้ผู้รับประกันภัยซึ่งเป็นบุคคลภายนอกได้เมื่อล่วงเลยไป 3 ปี จึงเรียกร้องเอาจากผู้ให้เช่าซื้อ ไม่เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ผู้เช่าซื้อต้องชำระค่าเช่าซื้อที่ยังขาดอยู่แก่ผู้ให้เช่าซื้อ

ประกันภัย, วัตถุเปลี่ยนมือ, โอนวัตถุที่เอาประกัน

971/2524 ผู้ให้เช่าซื้อรถยนต์เอาประกันภัยโดยผู้ให้เช่าซื้อ ผู้เช่าซื้อชำระเงินครบแล้ว กรรมสิทธิ์โอนไปเป็นของผู้ให้เช่าซื้อ รทหายไประหว่างอายุสัญญาผู้รับประกันภัยใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ให้เช่าซื้อแล้วรับช่วงสิทธิฟองเอาแก่จำเลยซึ่งรับผิดชอบในกรณีรทหายได้

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 861

คำพิพากษาฎีกาที่ 2573/2524

โจทก์นำรถบรรทุกประกันภัยไว้กับบริษัทจำเลย มีข้อสัญญาว่า หากรถที่เอาประกันภัยสูญหาย จำเลยยอมใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่มีเงื่อนไขยกเว้นห้ามใช้รถดังกล่าวรับจ้างหรือให้เช่า ถ้าผิดเงื่อนไข จำเลยไม่ต้องรับผิดชอบระหว่างระยะเวลาประกันภัยมีผู้มาติดต่อกับ ส. หุ่นส่วนคนหนึ่งของโจทก์ว่าจ้างให้นำรถดังกล่าวไปบรรทุกของ ส. ตกลงรับจ้างคิดค่าจ้าง 1,400 บาท รับมัดจำไว้ 200 บาท แล้วส่งให้ ค. คนขับรถของโจทก์ไปบรรทุกของตามที่ตกลงในวันนัดบรรทุกของ ขณะที่ ค. จอดรถรอบรถบรรทุกของตาม ที่ตกลงว่าจ้างอยู่ มีชายคนหนึ่ง มาบอกให้ ค. ไปรับ ค่าจ้างอีก 1,200 บาท ณ สถานที่อีกแห่งหนึ่ง เมื่อ ค. กลับมายังที่ซึ่งจอดรถไว้ ปรากฏว่ารถหายไป ดังนี้ ถือได้ว่า สัญญาจ้างได้เกิดขึ้นแล้ว การที่โจทก์ให้นำรถไปจอดรอรับของก็เพื่อให้สำเร็จตามที่ได้รับจ้างมา มิใช่เพียงจะรับจ้างจึงถือได้ว่ารถหายระหว่างโจทก์เอาไปรับจ้างบรรทุกของให้ผู้อื่น เป็นการผิดเงื่อนไขใน กรมธรรม์ประกันภัย จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์

ประกันภัย, แบบ, กรมธรรม์, เงื่อนไข

2179/2526 ผู้รับประกันภัยแจ้งให้ผู้รับประกันภัยทราบถึงเรื่องรถยนต์หาย และขอให้ใช้ค่าทดแทนตามสัญญา ถือได้ว่าแจ้งแทนผู้เอาประกันภัยแล้ว ทั้งเงื่อนไขในสัญญาก็หาได้ กำหนดว่าถ้าผู้เอาประกันภัยไม่แจ้งให้ทราบในเวลาอันสมควร ผู้รับประกันภัยจะพ้นจากความรับผิดชอบกำหนดไว้ว่าอาจเรียกครองค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายใดๆ อันเกิดจากการไม่แจ้งให้ทราบเท่านั้น ผู้รับประกันภัยจึงต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัย

แพ่ง ไม่เป็น ผากทรัพย์ เป็น เช่าที่จอดรถ. ผู้รับฝาก ไม่ต้องรับผิดชอบ ผู้รับประกันภัย รับช่วงสิทธิ ไม่ได้ ไม่มี สิทธิไล่เบี้ย

คำพิพากษาฎีกาที่ 4757/2534

จ. นำรถยนต์เข้าไปจอดในปั้มน้ำมันของจำเลย เสียค่าจอด รถยนต์เป็นรายเดือนไม่มีการส่งมอบรถยนต์ให้อยู่ในความอารักขา ของจำเลย จ. สามารถนำรถยนต์เข้าออกในเวลาใดก็ได้ จำเลย ไม่สามารถรู้ได้ว่า จ. ได้นำรถยนต์เข้าไปจอดหรือไม่

ในคดีที่ รถยนต์หายก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้รับมอบรถยนต์จาก จ. แต่อย่างไรก็ดี พฤติการณ์ดังกล่าวยังถือไม่ได้ว่าจำเลยรับฝากรถยนต์ไว้จาก จ. แต่เป็นการให้เช่าสถานที่จอดรถยนต์ เมื่อรถยนต์หายไป จำเลยจึง ไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่อ. โจทก์ผู้รับประกันภัยจึง ไม่มีสิทธิไล่เบี้ยจากจำเลย

ความรับผิดชอบของเจ้าสำนักโรงแรม, ข้อจำกัดความรับผิดชอบของเจ้าสำนักโรงแรม,
ผู้รับประกันภัยรับช่วงสิทธิ

5005/2540

น.นำรถยนต์มาจอดไว้ในบริเวณลานจอดรถของโรงแรมจำเลย และรถยนต์ได้หายไปกับจำเลยจึงต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ตาม ป.พ.พ. มาตรา 674 แม้ น.จะ มิได้แจ้งให้พนักงานของจำเลยทราบว่าได้นำรถยนต์มาจอดไว้ก็ตาม แต่เมื่อ น. ทราบแน่ชัดว่า รถยนต์หายไปก็มิได้แจ้งแก่ว. ผู้จัดการทั่วไปของโรงแรมจำเลยทราบในทันที ทั้ง น. ได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนถือได้ว่าเป็นการแจ้งเหตุแก่จำเลยผู้เป็นเจ้าของสำนักโรงแรมทราบทันทีตาม ป.พ.พ. มาตรา 676 แล้ว ส่วนที่ใบกรอกรายละเอียดชื่อ ที่อยู่ของผู้เข้าพักโรงแรมจำเลย ในตอนท้ายมีข้อความพิมพ์ไว้ว่า "โรงแรมจะไม่รับผิดชอบต่อทรัพย์สินสิ่งมีค่าหรือธนบัตรซึ่งอาจเกิดสูญหาย..." อันเป็นการยกเว้นความรับผิดชอบของจำเลย และ เป็นเอกสารที่จำเลยทำขึ้นฝ่ายเดียว ไม่ปรากฏว่า น. ได้ตกลงด้วยชัดแจ้งในการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบของจำเลยดังกล่าว ข้อความเช่นนี้จึงเป็นโมฆะ ตาม ป.พ.พ.มาตรา 677 จำเลยจึงยังคงไม่หลุดพ้นจากความรับผิดชอบ เมื่อโจทก์ในฐานะผู้รับประกันภัยได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้รับประกันภัยไป ตามสัญญาประกันภัยแล้วย่อมได้รับช่วงสิทธิมาเรียกร้องเอาจากจำเลยได้

สัญญาเพื่อประโยชน์แก่บุคคลภายนอก, บอกกล่าวผู้รับประกันภัย

1752/2543

สัญญาประกันภัยระหว่างจำเลยกับ ว. ผู้เอาประกันภัยเป็นสัญญาเพื่อประโยชน์แก่บุคคลภายนอกแตกต่างหากจากสัญญาเช่าซื้อระหว่างโจทก์กับ ว. แม้สัญญาเช่าซื้อสิ้นสุดลงเนื่องจาก ว. ผิดสัญญาและโจทก์ได้ยึดรถยนต์คืนไป ก็มีผลเฉพาะสัญญาเช่าซื้อ ส่วนสัญญาประกันภัยเมื่อไม่มีกฎหมายบัญญัติหรือข้อกำหนดในสัญญาระบุให้สัญญาสิ้นสุดลงจึงมีผลใช้บังคับอยู่ โจทก์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกย่อมมีสิทธิที่จะเรียกให้จำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้โดยตรงชำระหนี้ได้

โจทก์ตกลงกับวัด ท. ให้ทางวัดที่จอดรถให้ โดยโจทก์ให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือนต่อคัน แม้โจทก์ไม่มีพนักงานของตนไปเฝ้ารักษารถแต่ทางวัด ท.จะต้องมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลเพื่อทราบว่ามีรถยนต์มาจอดกี่คันจะได้เก็บค่าตอบแทนถูกต้อง ถือว่าโจทก์ใช้ความระมัดระวังพอสมควรโดยไม่เป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และโจทก์แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนหลังจากทราบว่ารถยนต์หายไปเพียง 1 วัน กับแจ้งให้จำเลยทราบในอีก 1 สัปดาห์ถัดมา ถือว่าได้มีการแจ้งโดยไม่ชักช้าแล้ว ไม่เป็นการปฏิบัติผิดเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัย

อาญา กรรมเดียว โทษบทหนัก เป็น แจ้งความเท็จ เป็น แจ้งให้จดความเท็จ เป็น ใช้เอกสารปลอม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5584/2543

จำเลยแจ้งข้อความอันเป็นเท็จว่ารถยนต์หาย แล้วนำรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีไปแสดงต่อบริษัทประกันภัย เป็นการกระทำที่มีเจตนาเดียว คือ มุ่งหมายเพื่อให้จะได้เงินจากบริษัทประกันภัยเป็นหลักการกระทำต่างๆ ของจำเลยเป็นเพียงวิธีการเพื่อจะได้รับเงินไปเท่านั้น การกระทำของจำเลย จึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 173, 267, 268 การกระทำ ของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตาม มาตรา 173 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด